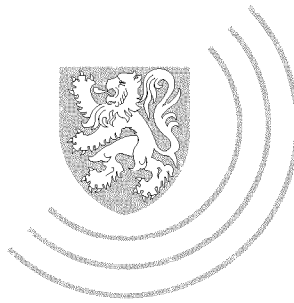

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

15 januari 1999

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de volgende internationale akten :

- 1. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Europees Ruimte-Agentschap, ondertekend in Parijs op 26 januari 1993 ;**
- 2. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 27 januari 1993,**
- 3. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de groep van Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee en de uitgewisselde brieven, ondertekend in Brussel op 26 april 1993 ;**
- 4. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten, ondertekend in Brussel op 11 mei 1993 ;**
- 5. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 22 december 1994 en de uitgewisselde brieven, ondertekend in Brussel op 6 en 8 januari 1997 ;**
- 6. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Conferentie van het Energiehandvest, ondertekend in Brussel op 26 oktober 1995 ;**
- 7. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Liga van de Arabische Staten, ondertekend in Brussel op 16 november 1995 ;**
- 8. het zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking, ondertekend in Brussel op 16 november 1995**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Hugo Van Rompaey**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jef Sleeckx.

Vaste leden :

de heren Leo Cannaerts, Paul Deprez, Freddy Sarens,
Herman Suykerbuyk, Hugo Van Rompaey ;

de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Stefaan
Platteau ;

de heren Fred Dielens, Patrick Hostekint, Jef Sleeckx ;

de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire ;

de heer Paul Van Grembergen ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Plaatsvervangers :

de heren Jan Béghin, Carl Decaluwé, Paul Dumez, Jef Van
Looy, Johan Weyts ;

de heren Jacques Devolder, Jaak Gabriels, Didier
Ramoudt ;

de heer Jacques Timmermans, mevrouw Gracienne Van
Nieuwenborgh, de heer Tuur Van Wallendael ;

de heren Christian Verougstraete, Emiel Verrijken ;

N. ;

de heer Johan Malcorps.

Zie :

1249 (1998-1999)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUDSOPGAVE :

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	4
I.1. Algemene situering	4
I.2. Overzicht van de betrokken internationale organisaties	5
I.3. Weerslag van de zetelakkoorden op de uitoefening van de Vlaamse bevoegdheden	5
II. Algemene bespreking	6
II.1. De fiscale component als aanknopingspunt voor de Vlaamse bevoegdheid	6
II.2. Tijdsverloop tussen ondertekening en voorlegging aan het Parlement	7
II.3. Retroactiviteit	7
II.4. Nadelen verbonden aan de aanwezigheid van internationale instellingen in Brussel	8
III. Stemmingen	8
III.1. Artikelsgewijze stemming	8
III.2. Stemming over het geheel	9
Bijlagen :	11
1. Cijfermatige informatie over de acht zetels	12
2. Overzicht van de dwingende immuniteiten volgens de conventie	13

DAMES EN HEREN,

In de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden werd op donderdag 7 januari 1999 het ontwerp van decreet houdende instemming met de zetelakkoorden tussen het Koninkrijk België en respectievelijk (1) het Europees Ruimte-Agentschap, (2) de Europese Vrijhandelsassociatie, (3) de groep van Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee, (4) de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten, (5) de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, (6) de Conferentie van het Energiehandvest, (7) de Liga van de Arabische Staten en (8) het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking, besproken en goedgekeurd.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER LUC VAN DEN BRANDE, MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

I.1. Algemene situering

De minister-president wijst erop dat Brussel niet alleen de functie van hoofdstad van Vlaanderen en van het federale België vervult, maar op het niveau van de Europese Unie ook de hoofdzetel van de Europese Commissie en, samen met Straatsburg, van het Europees Parlement is. Die Europese opdracht van de Brusselse regio brengt met zich mee dat internationale organisaties er zich graag vestigen, omdat ze menen dat hun belangen en die van hun leden ter plaatse beter kunnen behartigd worden. Dat iedereen dicht bij de instellingen van de Europese Unie wil zitten, bewijst op zich overigens ook het belang dat in de wereld wordt gehecht aan de EU, terwijl de economische return die die Europese aanwezigheid genereert zeker ook niet onderschat mag worden.

De organisaties die zich in de nabijheid van de EU-instellingen willen vestigen kunnen vanzelfsprekend slechts optimaal functioneren als zij hun opdracht kunnen uitoefenen met een maximale vrijheid ten opzichte van de staat op het grondgebied waarvan zij gevestigd zijn. Met het oog daarop sluiten zij met die staat een verdrag af waarin hun rechtspositie of statuut en die van hun personeel in hun relaties tot die ontvangende staat worden vast-

gelegd. Zulke verdragen worden courant "zetelakkoorden" genoemd.

De kern van het onthaalbeleid voor internationale organisaties dat in 1997 gezamenlijk werd omschreven door de federale overheid en de gefedereerde regeringen, bestaat erin de organisaties die zelf om een officiële vestiging vragen te ontvangen aan voorwaarden die concurrentieel zijn met die van de buurlanden. Voor een ruimere uiteenzetting terzake verwijst de minister-president naar de zeer uitgebreide memorie van toelichting.

De acht zetelakkoorden die ter bespreking voorliggen, steunen, via het Verdrag inzake het Verdragenrecht (1969), op de Conventie van Wenen inzake het Diplomatiek Verkeer (1961), die door de federale overheid internationaal werd geratificeerd, en derhalve sinds 1993 ook bindend is voor de gefedereerde overheden in België. Die conventie bevat vooral een aantal dwingende bepalingen inzake immuniteiten en fiscale vrijstellingen. De marge is dus uiterst klein om te onderhandelen over de draagwijdte van die immuniteiten en andere voorrechten, die een deel van de toepassing uitsluiten van de interne regelgeving van de zogenaamde "ontvangststaat" op die organisaties en hun personeel. Voor een samenvatting van de inhoud van de conventie verwijst de minister-president naar het eerste deel van de memorie van toelichting bij het voorliggende ontwerp van decreet.

De minister-president preciseert verder dat deze verdragen voor Vlaanderen in beleidsmatig opzicht van eerder beperkt belang zijn. Dit niet alleen omwille van het feit dat het internationaalrechtelijk juridisch kader bij voorbaat een aantal bepalingen van die zetelakkoorden vastlegt, maar ook door de erg beperkte omvang van de acht betrokken vestigingen in Brussel. Vijf van de acht internationale organisaties hebben immers hun hoofdzetel in het buitenland, en bovendien heeft het kantoor in Brussel voor vier van die vijf organisaties enkel de functie van verbindingsbureau met de Europese instellingen, zodat het in die gevallen om zeer kleine aantallen personeelsleden (telkens minder dan tien) gaat. Vier organisaties, met name de Europese Vrijhandelsorganisatie of EVA, de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA, de Groep van ACS-landen (landen uit Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee) en de Conferentie van het Energiehandvest, zijn nauw verbonden met de werking van de Europese Unie en hebben daardoor een ruimere opdracht. De dito ruimere omvang van hun vestiging in Brussel ligt dan ook voor de hand, zij het dat ook deze in absolute cijfers nog beperkt is.

I.2. Overzicht van de betrokken internationale organisaties

Voor een ruime voorstelling van de acht organisaties waarvan het zetelakkoord in het huidig decreet werd opgenomen, verwijst de minister-president opnieuw naar de memorie van toelichting. Hijzelf wil zich beperken tot een summiere schets van hun opdracht.

- De Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) met hoofdzetel in Genève, ziet toe op de naleving van de regels inzake de vrijhandelszone voor industriële goederen tussen IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland. Naar aanleiding van de oprichting van de Europese Economische Ruimte (EER) tussen de Europese Unie en de EVA werd een deel van de organisatiestructuur van de hoofdzetel in Genève overgebracht naar de vestiging in Brussel om hier het EER-secretariaat te laten werken.
- De Toezichthoudende Autoriteit van de EVA staat in voor het toezicht op de naleving van het EER-verdrag, voor de toepassing van het Akkoord bij dat verdrag inzake mededinging en voor de controle op de naleving van dat Akkoord door de verdragspartijen.
- Het secretariaat van de Groep van ACS-landen (GACS) dient de andere instellingen van de organisatie in hun samenwerking met de Europese Unie te ondersteunen. De ACS-groep zelf heeft tot doel de ontwikkelingsbelangen van zijn zeventig lidstaten op het Europese forum te behartigen.
- De Conferentie van het Energiehandvest ondersteunt de toepassing van de bepalingen van dat handvest, ziet hierop toe en neemt hiertoe de nodige beslissingen. Het secretariaat in Brussel staat de Conferentie hiervoor administratief, juridisch en logistiek bij.
- Het Europees Ruimte-Agentschap met hoofdzetel in Parijs heeft als opdracht de Europese samenwerking op het vlak van ruimte-onderzoek en technologie te ondersteunen en te bevorderen. Die activiteiten moeten uitsluitend voor vredelievende doeleinden bestemd zijn.
- De Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten met hoofdzetel in Riyad wenst zijn leden de middelen te bezorgen voor de coördinatie, integratie en samenwerking betreffende economische, sociale en culturele aangelegenheden.

- De Liga van Arabische Staten met hoofdzetel in Caïro heeft tot doel de relaties tussen de leden te versterken, de coördinatie van hun beleid en werking te bevorderen en hen te richten naar hun gemeenschappelijk belang.
- Het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking met hoofdzetel in Parijs promoot de samenwerking tussen de lidstaten, verbonden door het gebruik van de Franse taal, op het gebied van onderwijs, cultuur, economie, wetenschappen en technologie.

Het zetelakkoord met deze laatste vier organisaties behelst, zoals hoger reeds gezegd, enkel hun verbindingsbureau in Brussel met de Europese instellingen.

I.3. Weerslag van de zetelakkoorden op de uitoefening van de Vlaamse bevoegdheden

De minister-president gaat daarna in op de effectieve weerslag van deze zetelakkoorden op de uitoefening van de Vlaamse bevoegdheden.

De immuniteiten en andere voorrechten voor de internationale organisaties zelf en voor hun personeel hebben een belangrijke weerslag op de werking van de federale overheid, maar slechts een marginaal gevolg voor het Vlaamse beleid. Een aantal algemene overwegingen kunnen in dat verband volstaan.

De ruime immuniteit van politie, rechtsmacht en sociale zekerheid, die steunt op het principe van de extraterritorialiteit van de vestigingen, raakt bijna uitsluitend de federale bevoegdheden inzake de openbare veiligheid, justitie en sociale zaken. Slechts de Vlaamse normen inzake de huiszoeking, uitgevaardigd op grond van de Bijzondere Wet van 1993 ter vervollediging van de federale staatsstructuur, worden buiten toepassing gesteld. Wat dit betreft volgt deze buitentoepassingstelling overigens rechtstreeks uit het Verdrag van Wenen inzake het Diplomatiek Verkeer.

De fiscale vrijstellingen slaan eveneens in ruime mate op federale belastingen, vermits de hiervoor relevante gewest- en gemeenschapsbelastingen door de Financieringswet van 1989 momenteel beperkt zijn tot de onroerende voorheffing, de successierechten en het registratierecht op de overdrachten van onroerende goederen. Enkel deze drie gewestbelastingen komen hier in aanmerking

voor een vrijstelling ten overstaan van de betrokken zetels.

De minister-president wijst er daarbij ook nadrukkelijk op dat de zetels van elk van deze acht organisaties waarop deze zetelakkoorden slaan, in het Brusselse Gewest gelocaliseerd zijn, zodat er niet alleen theoretisch, maar ook in de praktijk nauwelijks financiële gevolgen verbonden zijn aan de goedkeuring. In casu kan het enkel gaan om – een absoluut minimale fractie van – het gedeelte van het kijk- en luistergeld dat in Brussel wordt geïnd, en volgens de verdeelsleutel uit de Financieringswet ook gedeeltelijk aan de Vlaamse Gemeenschap toekomt.

Tot slot dient nog de beperking van de bevoegdheid tot onteigening vermeld te worden. Opnieuw conform de geldende internationaalrechtelijke verdragsregels bepalen de voorliggende zetelakkoorden namelijk dat als toch tot onteigeningen ten nadele van de organisaties zou moeten worden overgegaan, deze enkel kunnen in de mate dat ze noodzakelijk zijn, dat de organisaties onmiddellijk vergoed moeten worden, en dat hun nieuwe vestiging logistiek moet worden gesteund.

Om al deze redenen verzoekt de minister-president de commissie dan ook het voorliggend ontwerp van decreet tot instemming met de acht zetelakkoorden te willen goedkeuren.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. De fiscale component als aanknopingspunt voor de Vlaamse bevoegdheid

De heer Herman Suykerbuyk meent begrepen te hebben dat de hier behandelde zetelakkoorden vooral op grond van een aantal fiscale materies (gewest- en gemeenschapsbelastingen) gemengd verklaard werden. Hij koppelt hieraan de bedenking dat zulks – aangezien elk verdrag wel ergens een fiscaal aanknopingspunt heeft – eigenlijk bijna betekent dat er geen echt exclusief federale verdragen meer zijn.

De minister-president antwoordt hierop dat de gemengd-verklaring van deze akkoorden het gevolg was van een vroeger door de Raad van State hierover uitgebracht advies. De fiscale component speelde daarbij ongetwijfeld een rol. Stellen dat er op basis van dit gegeven eigenlijk geen exclusief federale verdragen meer zouden zijn, gaat de minister-president echter te ver. Dat deze interpretatie

wat al te extensief is wordt overigens bewezen door de praktijk van de Werkgroep Gemengde Verdragen die is opgericht in de schoot van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid. Daar worden sinds de staatshervorming van 1993 immers alle mogelijke verdragen grondig onderzocht op hun al dan niet gemengd karakter. Als voorbeelden van dergelijke exclusief federale verdragen kunnen onder andere diverse ruimtevaartverdragen worden aangehaald, en zelfs – om in de fiscale sfeer te blijven – verdragen tot voorkoming van dubbelbelasting in de personenbelasting.

De heer Herman Suykerbuyk verklaart niet overtuigd te zijn door dit laatste voorbeeld. Gezien zijn woonplaats – dicht tegen de Nederlandse grens aan – is hij namelijk nogal goed bekend met het Belgisch-Nederlands verdrag tot vermijding van dubbelbelasting. Hij heeft meer bepaald in de praktijk kunnen vaststellen dat bepaalde personen die woonachtig zijn in België er een status door verkregen waardoor ze in België (en eigenlijk ook in Nederland) geen personenbelasting betalen, en daardoor meteen ook geen gemeentebelasting hoefden af te dragen. Ook een zogezegd exclusief federaal verdrag kan dus fiscale consequenties sorteren op een ander dan het federaal niveau.

Nog los van deze casuïstiek blijft de heer Herman Suykerbuyk erbij dat een extensieve interpretatie van de fiscale bevoegdheden hem een bijzonder geschikt instrument lijkt om de Vlaamse verdragsbevoegdheden verder uit te breiden.

Van zijn kant blijft de minister-president erbij dat er – zelfs mocht men een zeer extensieve interpretatie gaan hanteren – wel degelijk een hele panoplie aan duidelijk exclusief federale verdragen blijft bestaan. Uitleveringsverdragen zijn daar een voorbeeld van. Daarenboven zal een extensieve interpretatie van de fiscale bevoegdheden heel vaak nog stuiten op het – onder andere door de Raad van State duidelijk naar voor gebrachte – bezwaar dat Vlaanderen niet autonoom kan beslissen over de grondslag en de zetting van bepaalde belastingen. Ook de federatie blijft in dat opzicht dan bevoegd.

Overigens is er een logische pendant voor het bestaan van exclusief federale verdragen, met name verdragen die tot de exclusieve bevoegdheid van de deelstaten behoren. Het Werelderfgoedverdrag van de Unesco is hiervan een voorbeeld. Het systeem is dus wel degelijk in evenwicht.

II.2. Tijdsverloop tussen ondertekening en voorlegging aan het Parlement

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, hierin bijgetreden door de heer Stefaan Platteau, merkt op dat een aantal van de nu voorliggende verdragen al in 1993 werden ondertekend. Aangezien het hier om louter bilaterale akkoorden gaat, bevreemdt het hen zeer dat er zoveel tijd is verlopen tussen de ondertekening en de voorlegging aan het Parlement. Meestal zijn het immers multilaterale verdragen die vertraging oplopen.

In zijn antwoord wijst de minister-president erop dat men deze zetelakkoorden oorspronkelijk exclusief federaal achtte te zijn, maar dat het – hoger reeds vermelde – advies van de Raad van State daarin verandering gebracht heeft. Dit bracht echter wel met zich dat de hele procedure van voor af aan moest worden overgedaan door meer entiteiten dan oorspronkelijk voorzien. Ook de ondertussen al bijna klassiek geworden problemen met de vertaling van een en ander zorgden overigens voor vertragingen.

De heer Herman Suykerbuyk had hierop van de minister-president graag vernomen wanneer deze verdragen door het federaal parlement werden goedgekeurd ?

De minister-president antwoordt hierop dat ook op federaal niveau de meeste zetelakkoorden pas relatief recent werden goedgekeurd, terwijl twee ervan zelfs nog hangende zijn. Het zetelakkoord met het Europees Ruimte-Agentschap werd goedgekeurd bij wet van 9 februari 1998, het zetelakkoord met de Europese Vrijhandelsassociatie werd goedgekeurd bij wet van 18 november 1996, het zetelakkoord met de Groep van ACS-staten werd goedgekeurd bij wet van 15 januari 1998, het zetelakkoord met de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA werd goedgekeurd bij wet van 1 maart 1998, het zetelakkoord met de Conferentie van het Energiehandvest werd goedgekeurd bij wet van 11 juni 1998 en het zetelakkoord met het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking werd goedgekeurd bij wet van 5 juni 1998. Voor wat betreft de zetelakkoorden met de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten en met de Arabische Liga, werden de betreffende wetsontwerpen door de federale regering overgezonden aan het Parlement.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis wenst daarop van de minister-president te vernemen of er, buiten de acht die nu voorliggen, nog dergelijke zetelakkoorden in de pijplijn zitten ?

Hierop antwoordt de minister-president dat bij zijn weten voorlopig maar een enkel zetelakkoord meer aanhangig is, met name dat met de Organisatie voor Afrikaanse Eenheid.

De heer Herman Suykerbuyk oppert de bedenking dat parlementaire instemming met elk zetelakkoord afzonderlijk hem, vanuit juridisch oogpunt, in wezen niet absoluut noodzakelijk voorkomt. Zijns inziens wordt via dit type van verdragen in essentie immers enkel een rechtspositie gegeven aan een aantal mensen die internationaal actief zijn. In beginsel zou hiervoor ook een algemeen kader kunnen geschapen worden waarin men zich dan maar in te voegen heeft.

Zuiver inhoudelijk-technisch gezien kan de minister-president zich wel vinden in deze bedenking. Maar anderzijds wil hij er toch op wijzen dat het feit dat Vlaanderen – naar intern Belgisch recht – dergelijke akkoorden überhaupt mag goedkeuren, ook bijdraagt tot het op de kaart zetten van Vlaanderen bij zijn verdragspartners. Daarenboven is het in dit specifieke geval waarbij internationale organisaties zich vestigen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ook principieel belangrijk dat Vlaanderen zijn zeg heeft, aangezien dit in hunnen hoofde meteen ook duidelijk kan maken hoe het territorialiteitsgegeven in gemeenschapsaangelegenheden precies dient gesitueerd te worden.

In meer algemene zin wenst de heer Stefaan Platteau ten slotte nog eens uitdrukkelijk te beklemtonen dat hij de frequente laattijdigheid bij de behandeling van verdragen ten zeerste betreurt. Inzoverre Vlaanderen met een en ander nog mocht achterstaan, bepleit hij een snelle opruimoperatie.

De minister-president beaamt dat het aangewezen ware mocht men in de toekomst een meer strikte timing kunnen handhaven. Tegelijk wijst hij er echter op dat de periode van 1993 tot heden in die zin vrij atypisch was dat Vlaanderen plots vanaf nul moest beginnen aan een toch niet te onderschatten taak. De overgangs- en aanpassingsproblemen waartoe dit aanleiding gaf zullen zich in de toekomst waarschijnlijk dan ook niet meer, of toch veel minder, voordoen.

II.3. Retroactiviteit

De heer Stefaan Platteau, hierin bijgetreden door de heer Herman Suykerbuyk, laat opmerken dat de Raad van State in zijn advies gewaarschuwd heeft voor problemen die kunnen voortspruiten uit

de terugwerkende kracht die in het decreet aan deze zetelakkoorden wordt toegekend. Waarbij de heer Stefaan Platteau nog de bedenking oppert dat het niet toekennen van retroactiviteit mogelijks nog zwaardere juridische problemen met zich zou brengen.

De minister-president antwoordt hierop dat de Raad van State vooral beducht was voor de invloed die het toekennen van retroactiviteit zou kunnen hebben op hangende geschillen. In de praktijk blijkt echter dat dit risico niet reëel is, aangezien er – status begin november 1998 – geen enkel dergelijk geschil hangende was. Naar credibiliteit toe bestond, gelet op het feit dat deze akkoorden de facto reeds volledig in uitvoering zijn, de enige verstandige keuze erin te opteren voor inwerkingtreding met terugwerkende kracht vanaf ten vroegste de datum dat Vlaanderen terzake constitutioneel bevoegd werd.

In het licht van het voorgaande punt laat de heer Herman Suykerbuyk nog opmerken dat het probleem van de retroactiviteit zich sowieso niet, of toch veel minder scherp, zou stellen mocht men dergelijke verdragen sneller ter goedkeuring aan het Parlement voorleggen. Zulks komt hem des te meer aangewezen voor als men weet dat misbruik van diplomatieke immuniteit heden ten dage niet echt uitzonderlijk meer is. Men kan dus niet altijd speculeren op het uitblijven van geschillen.

II.4. Nadelen verbonden aan de aanwezigheid van internationale instellingen in Brussel

Daar waar de minister-president in zijn toelichting gewezen heeft op de economische voordelen die kunnen voortvloeien uit de aanwezigheid van internationale instellingen in Brussel, meent de heer Luk Van Nieuwenhuysen dat men anderzijds ook niet blind mag zijn voor het feit dat hieraan ook nadelen verbonden zijn. De hele kwestie van het gemeentelijk stemrecht voor vreemde inwoners – die als diplomaten zelfs geen gemeentebelastingen betalen – is hiervoor exemplarisch. Tevens constateert hij een zekere discrepantie tussen het in de memorie van toelichting aangehaalde ontvangstbeleid ten aanzien van internationale organisaties, en de voorwaarden die het Vlaams Parlement stelt aan de aanwezigheid van vreemdelingen in Vlaanderen. Het laat zich immers aanzien dat ook deze diplomaten, die zich komen nestelen in de schaduw van de Europese mastodont, zich – indien ze in de Vlaamse Rand komen wonen – zullen laten mis-

bruiken voor de territoriale aanspraken van de Franstaligen.

De minister-president relateert dit door te wijzen op de zeer kleine aantallen mensen waarover het in concreto gaat. Ten bewijze daarvan, en ten behoeve van het verslag (zie bijlage), verstrekt hij exacte cijfers inzake personeelsleden en kantooroppervlakten van de betrokken internationale organisaties. Daarnaast herhaalt hij dat het al bij al ook goed is dat deze organisaties zich er van bewust zijn dat er een Vlaamse betrokkenheid is ten aanzien van hen.

III. STEMMINGEN

III.1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Ter stemming gelegd wordt het eerste artikel van het ontwerp van decreet aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 2

Ter stemming gelegd wordt het artikel met betrekking tot het zetelakkoord met het Europees Ruimte-Agentschap aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 3

Ter stemming gelegd wordt het artikel met betrekking tot het zetelakkoord met de Europese Vrijhandelsassociatie aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 4

Ter stemming gelegd wordt het artikel met betrekking tot het zetelakkoord met de groep van Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Zuidzee aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 5

Ter stemming gelegd wordt het artikel met betrekking tot het zetelakkoord met de Samenwerkingsraad van de Arabische Golfstaten aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 6

Ter stemming gelegd wordt het artikel met betrekking tot het zetelakkoord met de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 7

Ter stemming gelegd wordt het artikel met betrekking tot het zetelakkoord met de Conferentie van het Energiehandvest aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 8

Ter stemming gelegd wordt het artikel met betrekking tot het zetelakkoord met de Liga van Arabische Staten aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 9

Ter stemming gelegd wordt het artikel met betrekking tot het zetelakkoord met het Agentschap voor Culturele en Technische Samenwerking aangenomen met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

III.2. Stemming over het geheel

Ter stemming gelegd wordt ten slotte ook het ontwerp van decreet in zijn geheel goedgekeurd met 7 stemmen, bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

Hugo VAN ROMPAEY

De voorzitter,

Jef SLEECKX

BIJLAGEN

Bijlage 1 : Cijfermatige informatie over de acht zetels

Zetelakkoorden met acht internationale organisaties
Relevante informatie over die organisaties:

Naam organisatie	Totaal aantal personeelsleden	Aantal personeelsleden met diplomatiek statuut	Aantal personeelsleden met Belgische Nationaliteit	Kantooroppervlakte in Brussels Gewest
ERA	4	1	2	260 m ²
EVA	50	12	2	2.100 m ²
Groep van ACS-landen (GACS)	87	22	2	2.400 m ²
GCC	4	1	0	200 m ²
Toeziethoudende Autoriteit van de EVA	44	3	0	2.400 m ²
Conf. Energiehandvest (CENH)	27	2	3	11.777 m ² (incl conferentiezaal v. 400 m ²)
Arabische Liga (LAS)	7	3	0	350 m ²
ACTS	5	2	3	150 m ²

Bijlage 2 : Overzicht van de dwingende immuniteiten volgens de conventie

VESTIGINGEN VAN INTERNATIONALE ORGANISATIES

Statuut organisatie en categorie van personeel	Internationale organisatie zelf (zending)	Diplomatiek personeel en hun inwonende gezinsleden, indien zonder Belgische nationaliteit of vergunning voor permanent verblijf	Diplomatiek personeel maar dan wel met de Belgische nationaliteit of een vergunning voor permanent verblijf	Administratief en technisch personeel en zijn inwonende gezinsleden, indien zonder diplomatiek statuut, Belgische nationaliteit of vergunning voor permanent verblijf	Bedienend personeel van de zending zelf, zonder diplomatiek statuut, Belgische nationaliteit of vergunning voor permanent verblijf
Soort immuniteit					
persoonlijke onschendbaarheid	/	ja, elke vorm van vrijheidsberoving is verboden	neen, behalve voor officiële handelingen gesteld in het kader van de functie	ja, elke vorm van vrijheidsberoving is verboden	neen
onschendbaarheid van gebouwen, archief en correspondentie	ja	ja, officiële residentie van het zendingshoofd inbegrepen	neen, behalve m.b.t. officiële handelingen gesteld in het kader van de functie	ja	neen
onschendbaarheid van de andere goederen	ja	ja, inclusief de privé woning, met uitz. van tenuitvoerlegging in drie bepaalde soorten rechtsgedingen	neen, behalve m.b.t. officiële handelingen gesteld in het kader van de functie	ja, inclusief de privé woning, tenuitvoerlegging in drie bep. soorten rechtsgedingen en onderzoek van persoonlijke bagage uitgezonderd	neen
rechtsmacht in strafzaken	/	ja, volledig	neen, behalve m.b.t. officiële handelingen gesteld in het kader van de functie	ja, volledig	neen, behalve m.b.t. officiële handeling- en gesteld in het kader van de functie
rechtsmacht in burgerlijke en administratieve rechtsgedingen	ja, maar dan beperkt tot de handelingen "iure imperii"	ja, met uitz. van de drie soorten van rechtsgedingen	neen, behalve m.b.t. officiële handelingen in het kader van de functie	neen, behalve m.b.t. ambtelijke handelingen	neen, behalve m.b.t. officiële handeling- en gesteld in het kader van de functie

deelname aan het stelsel van sociale zekerheid geldend in de ontvangstaar	/	ja, tenzij keuze voor dat stelsel, maar dan is het akkoord van de staat noodzakelijk	ja, tenzij keuze voor dat stelsel, maar dan is het akkoord van de staat noodzakelijk	ja, tenzij keuze voor dat stelsel, maar dan is het akkoord van de staat noodzakelijk
---	---	--	--	--

Noot : het niet-diplomatiek personeel met de Belgische nationaliteit of met een vergunning voor permanent verblijf, geniet geen enkele vorm van immunitet, tenzij die facultatief is toegestaan in een specifiek zetelakkoord (artikel 38, 2°).